

[Johs. Hansen.]

dette har bevirket, at de allerfleste Sogne- raad og vel tillige Ligningskommissionerne i adskillige Byer ikke fuldt ud har evnet at løse den Opgave, som Loven stillede dem. Dette har bidraget til, at der ogsaa i disse Kredse har bredt sig en stærk Utilfredshed med, at man skulde bruge Loven.

Da Sagen altsaa ligger saaledes, at de Penge, de Midler, der er blevet til Raadighed, og som er anvendt efter Loven her, er tilvejebragt gennem en haard Nedskæring i sin Tid, da Sagen ligger saaledes, at disse Midler er blevet anvendt paa en Maade, der forekommer hele Befolkningen eller langt den største Del af Befolkningen utilfredsstillende, og da Loven altsaa ved Siden af — hvad der maaske er mindre væsentligt — lider af store tekniske Mangler, vil jeg ønske og haabe, at det foreliggende Lovforslag om Lovens Afskaffelse maa blive vedtaget i Løbet af dette Foraar, saa man nu for sidste Gang har arbejdet med denne Lov af 1927.

Lange: Mit Parti kan ikke medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Naar vi ikke kan det, er det, fordi vi ikke ønsker at medvirke til en Forhøjelse af de direkte Skatter, som vi i Forvejen maa anse for at være alt for høje. De direkte Skatter, vi har, er ikke langt fra at være paa samme Højde som under de vanskelige Krigsforhold, da man, i hvert Fald paa det Tidspunkt, mente det nødvendigt at afholde saadanne ekstraordinære Udgifter, at man ogsaa var nødsaget til at have saadanne ekstraordinære Skatter, som man den Gang kom ind paa at paalægge. Men der var den Gang ingen, der troede, at disse Skatter skulde være andet end midlertidige. Heller ikke indenfor Regeringspartierne nærrede man paa det Tidspunkt den Opfattelse, at man under normale Forhold og endnu mindre under en Nedgangsperiode kunde bære saa høje Skatter, som man da var kommet ind paa at paalægge Skatteyderne. Og naar vi fra vor Side i de Aar, der er gaaet siden, stadig har maattet kræve, at de direkte Skatter skulde ned, har det ikke været et Krav, hvis Opfyldelse man med nogen som helst Berettigelse kan betegne som en Given Gaver til Skatteyderne. Hvis man gaar den efter vor Mening naturlige Vej at lette de alt for høje Skatter, som i Øjeblikket hviler paa Erhvervslivet, tynger Erhvervslivet ned, saa er det ikke noget, som Erhvervslivet har Grund til at

sige Tak for. Det er kun en Rimelighed og noget, som vil være til Gavn for hele Samfundet. Med de Skattebyrder, vi har nu, er der mange Kommuner med høje Skattesatser, hvor man betaler indtil 40 pCt. af sin Indtægt i Skat, selv af Indtægter, der ikke er saa overordentlig høje.

Jeg kan indrømme, at det Lovforslag, der gennemførtes i 1927, den Nedsættelse, som Regeringen nu ønsker at faa bort igen, teknisk set ikke er tilfredsstillende. Jeg skulde ogsaa ønske, man kunde opnaa saadanne tekniske Ændringer deri, at det blev mere tilfredsstillende at arbejde med denne Lov. Men jeg kan ikke medvirke til en teknisk Ændring i Loven, der betyder en Forringelse af den Lettelse, som blev Erhvervslivet til Del gennem denne Lov. Naar mit Parti i 1927 gik med til Loven, som man ogsaa paa det Tidspunkt var utilfreds med, rent teknisk, var det vel ogsaa, fordi dens Gennemførelse var den eneste Mulighed, man havde for at skaffe Erhvervslivet den Lettelse, som Erhvervslivet maatte have.

Den anden Del af Lovforslaget gaar ud paa at føre Bestemmelsen om Selskabsbeskatningen tilbage til den oprindelige Form, som den havde før 1927. Teknisk set var denne Del af Ændringen i 1927 bedre, og vi kan ikke medvirke til, at der sker nogen Ændring i det, man gennemførte i 1927. Naar man siger, at denne Lettelse kun kom de rige Aktieselskaber til Hjælp, saa er dette ikke rigtigt, og det var heller ikke det, der var Formaålet den Gang. Formaålet var at give Aktieselskaberne en Mulighed for at konsolidere sig. Det er det, der gaar gennem hele den Lov, der gennemførtes i 1927, og der er noget fuldkommen bagvendt i, at Regeringen den ene Dag forelægger det Lovforslag, man nu behandler i et Udvalg, og som gaar ud paa at stille stærke Krav om Konsolidering til Selskaberne, og at man den anden Dag møder med Lovforslag, der gaar ud paa at tage Midlerne til en saadan Konsolidering fra Virksomhederne. I det hele taget betyder en Formuebeskatning af den Udstrækning, som vi har den her i Landet, i mange Tilfælde en Beslaglæggelse af Erhvervslivets Driftsmidler. Jeg er ganske enig med det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) om, at man i Virkeligheden i Gaar under Forhandlingerne om Støtte til Erhvervslivet har ført Bevis for, at det, der foreligger her i Dag, er urimeligt. Det er urimeligt den ene Dag at erkende, at Virksomhederne trænger til Statshjælp for at kunne gennemføre Koncentration og